

РЕШЕНИЕ

№ 3496

гр. София, 01.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2901** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е на 08.04.2020г. по жалба, подадена от [фирма], чрез адв. С., срещу Решение № 48/25.03.2020 на Държавната комисия по хазарта (ДКХ), с което спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане за срок от три месеца на лиценз, за който е издадено удостоверение № 000030-1215 от 05.02.2020г.

Жалбоподателят посочва, че за неплащане на дължимите държавни такси по чл. 30, ал.3 от Закона за хазарта му е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане №5 от 14.02.2020г. на председателя на ДКХ за сумата от 328 882 670, 98 лв. Допуснато е предварително изпълнение на АУПДВ, като разпореждането за това е влязло в сила. АУПДВ е предмет на оспорване по адм. дело № 2519/2020г. на АССГ, по което няма влязъл в сила съдебен акт. В тази връзка и на основание чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ е издадено процесното решение. Според жалбоподателя то е незаконосъобразно, защото вземането не е ликвидно, тъй като АУПДВ не е влязъл в сила, следователно липсват просрочени публични задължения. Освен това ДКХ не е компетентна да определи и поиска представяне на обезпечение, тъй като това се прави от публичния изпълнител по реда на ГПК. Не е изтекъл и срокът за предоставяне на такова обезпечение с оглед чл. 3, т.3 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13.03.2020г. Въпреки това на 25.03.2020г. жалбоподателят е внесъл предложение за обезпечение – залог на предприятието [фирма]. На последно място, наложената ПАМ е несъразмерна, тъй

като води до преустановяване на дейността на дружеството, причинява вреди на всички служители, партньори и клиенти на дружеството. Поради това се иска нейната отмяна като незаконосъобразна. Претендира разноси по списък. Подробни съображения развива в писмена защита по съществото на спора.

Ответникът - Държавната комисия по хазарта, редовно уведомен, в становище от 08.04.2020г. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административният съд С. – град, II Отделение, 41 – ви състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят притежава лиценз по чл. 34, ал.1 от Закона за хазарта за организиране на хазартни игри, издаден на 05.02.2020г. със срок на действие – 10 години. С уведомление изх. № 151 от 04.02.2020г. на председателя на ДКХ жалбоподателят е уведомен за започнало производство за проверка и установяване на дължими държавни такси по чл. 30, ал.3 от ЗХ за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2019г. С АУПДВ № 5 от 14.02.2020г. на председателя на ДКХ към МФ са установени задължения на [фирма] в размер на 328 882 670, 98 лв. С уведомление изх. № 208 от 14.02.2020г. ДКХ е уведомила жалбоподателя за започнало производство по отнемане на лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета за срок от 3 до 6 мес. на основание чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ. [фирма] е уведомен за възможността да представи обезпечение за дължимата сума в 7-дневен срок от връчването на уведомлението, което е станало същия ден съгласно входящия печат на дружеството. След изтичане на този срок на 21.02.2020г., председателят на ДКХ е внесъл предложение до комисията за прилагане на ПАМ. На това основание е издадено процесното решение № 48 от 25.03.2020г. на ДКХ, с което на основание чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ на [фирма] е наложена ПАМ- временно отнемане за срок от три месеца на лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета. Решението е взето с мнозинство от всички членове на ДКХ. С предложение от 25.03.2020г. жалбоподателят е поискал да предостави обезпечение за гарантиране на евентуално бъдещо вземане за посочената в АУПДВ №5 от 14.02.2020г. сума. Видно от становище на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ на л. 147-148, това предложение не е прието.

При изложената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването в срока по чл. 149, ал.1 от АПК – на 31.03.2020г. при липса на данни на коя дата процесното решение е връчено на жалбоподателя. Разгледана по същество, същата е основателна по изложените по-долу аргументи.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. В тази връзка настоящият състав установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия по чл. 85 ал. 1, т.1 във връзка с чл. 25 и 26 от ЗХ. Оспореното решение е издадено при съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с материалния закон.

Съгласно чл. 22, ал.1, т.1 от ЗХ държавната комисия по хазарта издава, отказва да издаде, предсрочно прекратява и отнема лицензи за организиране на хазартни игри на

и от лицата, които имат право да ги организират в отделни обекти. В случая Комисията е издала лиценз на жалбоподателя за организиране на хазартни игри. В чл. 85, ал.1, т.1 от същия закон е предвидено Комисията да прилага принудителна административна мярка - отнемане за срок от три до 6 месеца на издадения лиценз за организиране на хазартни игри когато лицето по [чл. 4](#) – в случая на [фирма] има просрочени публични задължения в размер над 5000 лв. и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите. Наличието на публични задължения се установява от АУПДВ № 5 от 14.02.2020г. на ДКХ в размер на 328 882 670, 98 лв., натрупани в периода 01.02.2014г. – 31.12.2019г. вследствие на неплатени в пълен размер такси по чл. 30, ал.3 от ЗХ за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри. Актът не е влязъл в сила. Същият подлежи на предварително изпълнение съгласно влязло в сила разпореждане за допускането му. Фактът, че актът подлежи на предварително изпълнение означава само, че посочените в него публични задължения могат да бъдат събрани по реда на ДОПК от публичен изпълнител. От този факт обаче не следва, че тези задължения съществуват, защото безспорното им наличие се установява само с влязъл в сила АУПДВ. Към момента АУПДВ е предмет на оспорване по адм. дело № 2519/2020г. на АССГ, по което няма постановено решение. Дори да бъдат събрани задълженията по този акт, в случай че АУПДВ бъде отменен с влязъл в сила съдебен акт, същите подлежат на възстановяване от държавата при предявяване на иск с правно основание чл.1 ал.1 ЗОДОВ. Следователно установени с невлязъл в сила АУПДВ просрочени публични задължения не могат да бъдат основание за временно отнемане на лиценз за организиране на хазартни игри по чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ.

На второ място, към момента на издаване на удостоверение № 000030-1215 от 05.02.2020г. вече е било в ход производството за установяване на размера на дължимите държавни такси от жалбоподателя, започнало на 04.02.2020г. Следователно е съществувало съмнение, че жалбоподателят е изряден платец на задълженията си по чл. 30, ал.3 от ЗХ. Това е било основание да се удължи срока за произнасяне на ДКХ съгласно чл. 33, ал.3 и 5 от ЗХ до приключване на производството по установяване на публичното държавно вземане. Обжалването на АУПДВ от своя страна е било основание за спиране на производството по издаване на удостоверение за промяна в лиценза на основание чл. 54, ал.1, т.5 от АПК до приключване на съдебното производство по оспорване на АУПДВ с влязло в сила съдебно решение. Потвърждаването на АУПДВ от съда би било основание за отказ от издаване на промяна в лиценза съгласно чл.33, ал.6 от ЗХ. Вместо това ДКХ е подновила лиценза и 50 дена по-късно го е отнела с процесното решение, при условие че твърдените просрочени публични задължения не са безспорно установени.

На трето място, ДКХ няма правомощия да поиска от жалбоподателя обезпечение на публичното му задължение преди същото да е установено. Едва при установяването му по безспорен начин, жалбоподателят има възможност да представи обезпечение в размер на главницата и лихвите. Същото се предоставя пред органа по изпълнение, т.е. публичния изпълнител, а не пред ДКХ. Непредставянето му се удостоверява със съответно писмо от НАП до ДКХ. Едва тогава може да се приеме, че не е представено обезпечение в размер на главницата и лихвите за просроченото публично задължение. В случая този ред не е спазен.

Що се отнася до твърденията за несъразмерност на наложената с процесното решение ПАМ, същата може да бъде обсъждана при условие, че са налице

просрочени публични задължения в размер над 5000 лв. След като такива не са безспорно установени, Решение № 48/25.03.2020 на Държавната комисия по хазарта се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. След влизане в сила на АУПДВ №5 от 14.02.2020г. и при непредставяне от страна на жалбоподателя на обезпечение в размер на главницата и лихвите, ДКХ може да наложи принудителна административна мярка - отнемане за срок от три до 6 месеца на издадения на жалбоподателя лиценз за организиране на хазартни игри.

При този изход на спора на жалбоподателя се държат разноски за внесена държавна такса от 50лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 41 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], Решение № 48/25.03.2020 на Държавната комисия по хазарта.

ОСЪЖДА Държавната комисия по хазарта да заплати на [фирма] сумата от 50лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: